

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lunga Galina în numele inculpatului și de către inculpat, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018 și a sentinței Judecătoriei Edineț /sediul Ocnîța/ din 14 iulie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Leah Petru XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

10.06.2015 – 14.07.2017 (prima instanță);

09.10.2017 – 28.02.2018 (instanța de apel);

25.04.2018 – 19.06.2018 (instanța de recurs ordinar);

23.07.2018 – 31.10.2018 (instanța de apel);

15.12.2018 – 13.02.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineți /sediul Ocnîța/ din 14 iulie 2017, inculpatul Leah Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Goncear D., a fost admisă parțial, fiind încasat de la Leah Petru, în beneficiul lui Goncear D., suma de 19 697 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Leah Petru la data de 25 februarie 2014, în jurul orei 23:00, pornindu-se spre gospodăria fiicei sale, Oleinic I., în XXXXX, ulterior, ajungând în s. Paustova, în preajma gospodăriei consăteanului Ceban I., a văzut ca în casa ultimului este conectată lumina. Leah Petru, cunoscând, că fiica sa deseori vine în ospeție la Ceban I. și împreună întrebuințează băuturi alcoolice, a decis de a intra și a verifica prezența acesteia.

Astfel, ajungând la poartă, l-a observat pe Ceban I., unde în cadrul discuției, între ei a apărut un conflict. Ulterior, în urma conflictului apărut, Leah Petru, fiind agresat de către Ceban I., i-a aplicat ultimului două lovituri cu pumnul în regiunea capului, în urmă cărora, ultimul a căzut jos la pământ. Văzând că Ceban I. nu se ridică, presupunând că ultimul simulează, l-a lăsat, fără a încerca de a-i acorda ajutor și a plecat.

La data de 26 februarie 2014, Ceban I., a fost depistat în antreul casei la podea, cu vătămări corporale, ca rezultat fiind internat în secția de reanimare al IMSP SR Ocnița, unde la 03 martie 2014 a decedat.

Conform raportului de expertiza medico-legală nr. 31 din 04 aprilie 2014, pe cadavrul lui Ceban I., au fost depistate următoarele leziuni corporale: echimoze ale frunții pe dreapta, în jurul ambilor ochi, buzei superioare, bărbiei, brațului drept, antebrațului stâng. Trauma craniu-cerebrala închisă: hematom subdural pe dreapta, hemoragie subarahnoidală pe dreapta, hematom în emisfera dreaptă a creierului, hemoragie în lobul temporal stâng, coma cerebrală - care au fost cauzate de acțiunea traumatică a unor corpuri, obiecte contondente dure și în comun, ce se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 151 alin. (4) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Inculpat, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, invocând că vina sa în comiterea anume a vătămării intenționate grave a părții vătămate nu a fost dovedită cu nici o probă, acuzarea nu a prezentat nici o probă că leziunile care au provocat decesul au fost cauzate anume de către inculpat, nu este clar unde s-a aflat partea vătămată până a doua zi dimineața, acuzarea nu a dovedit intenția inculpatului de a-i provoca lui Ceban Ivan leziuni corporale, să nu fi fost agresat de către partea vătămată, inculpatul nici nu intenționa să-l îmbrâncească, nu este dovedită vina lui în comiterea infracțiunii imputate nici de martorii acuzării Șveț Mihail, Uvarova Natalia, Zabolotnîi Serghei, declarațiile cărora au dovedit doar faptul că Ceban Ivan a fost găsit în coridorul saraiului. Faptul că inculpatul s-a adresat către Crivoi Alexandr, rugându-l să-i facă cunoștință cu Gonciar Dina, este un fapt normal, astfel că fiind bănuț de cele întâmpalte, intenționa să vorbească cu Gonciar Dina și să-i povestească cele întâmpalte, instanța nu a apreciat nici raportul de constatare medico-legală nr. 133 din 04.03.2014, conform căruia la inculpat au fost depistate pe partea păroasă a capului în regiunea parieto-occipitală pe stânga echimoza de formă nedeterminată, pe antebrațul stâng echimoză de formă oval neregulată 7X4,5, scrotul edemat pe el mai pronunțată pe stânga, echimoză de formă nedeterminată 8X5.

Totodată, după leziunile aplicate de către Ceban I. în pah, s-a adresat la urolog care la 04.03.2014 a diagnosticat: trauma bontă a scrotului, orheopididemit a posttraumatică, fiindu-i administrat tratament, acest fapt dovedește pe deplin nevinovăția sa în comiterea infracțiunii în baza art. 151 alin (4) Cod penal.

A mai invocat că nu a plecat intenționat la Ceban I. pentru a-l bate sau a-i aplica leziuni corporale, în cadrul urmăririi penale au fost comise un șir de încălcări procedurale: în baza ordonanței de punere sub învinuire din 26.05.2014, Leah Petru a fost pus sub învinuire, incriminându-i infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, Ordonanța i-a fost adusă la cunoștință și înmănată la 20.04.2016, tot la 20.04.2016 inculpatului Leah Petru i-au fost înaintate drepturile și obligațiile de învinuit, cât și rechizitoriul pe cauza dată, la 27.02.2014 a fost recunoscut în calitate de bănuit în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la data de 26.06.2014 s-a adresat către procurorul procuraturii Ocnița pentru a fi scos de sub urmărirea penală în conformitate cu dispozițiile art. 63 Cod de procedură penală, la care nu a primit nici un răspuns de la procuratură, despre faptul că cauza a parvenit în judecată a aflat primind citația judecății cu informația despre ședința de judecată, cauza a parvenit în instanța de judecată la 10.06.2015, Ordonanța i-a fost adusă la cunoștință și înmănată la 20.04.2016, peste 10 luni după parvenirea cauzei în judecată, la 29.04.2016 a atacat ordonanța în instanța de judecată, iar conform încheierii din 11.05.2016 emisă de către Judecătoria Ocnița, plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată, conform art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină persoana în calitate de bănuit, persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate mai mult de 3 luni.

3.2 Avocatul Lunga Galina în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, invocând argumente similare cu cele invocate de către inculpat în apelul său (pct. 3.1 din prezenta decizie), invocând suplimentar că latura subiectivă a infracțiunii incriminate, nu a fost dovedită nici în cadrul urmăririi penale, nici în instanța de judecată, adică intenția directă a inculpatului de a-i pricinui vătămări intenționate grave părții vătămate, faptul că Leah Petru nu i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri ci doar numai l-a îmbrâncit, dovedește acest fapt, în acțiunile lui Leah Petru este imprudență.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță just a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, iar probele acumulate au fost corect apreciate, ținându-se cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat faptul, că deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, aceasta se confirmă prin declarațiile succesului legal al părții vătămate, Goncear Dina, martorilor

Șveț M., Crivoi A., Rusu A., Goncear I., Zabolotnîi S., precum și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26 februarie 2014, (f.d. 10-14 v. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 31 din 04 aprilie 2014 (f.d. 51-55 v. I).

Totodată, instanța de apel a stabilit, că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 31 din 04 aprilie 2014, leziunile corporale depistate pe cadavrul lui Ceban I., puteau fi cauzate în urma aplicării mai multor lovituri cu pumnul în regiunea capului, iar între leziunile corporale depistate și cauza decesului este legătură cauzală. Mai mult, s-a menționat și faptul că, leziunile corporale depistate la inculpat, în mod cert indică la aceea că altercațiile între inculpat și victimă au avut loc, în rezultatul căreia victima, Ceban I., a decedat.

Referitor la pretinsele încălcări comise de către organul de urmărire penală, argumente invocate de către partea apărării, instanța de apel a menționat, că potrivit art. 251 alin (1) și (4) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul, dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii, când partea este prezentă sau la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoștință cu materialele dosarului, sau în instanța de judecată, când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procedurale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Prin urmare, instanța de apel a stabilit, că nu există temei de a considera ca fiind nule acțiunile procedurale și actele întocmite, deoarece acestea nu au fost contestate în modul prevăzut de art. 251 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a reținut, că la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, prima instanță a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, pedeapsa inculpatului fiind stabilită în limitele sancțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recursuri ordinare de către inculpat, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei și a sentinței cu dispunerea încetării procesului penal, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul său(pct. 3.1 din prezenta decizie).

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință, solicitând respingerea recursurilor ca inadmisibile, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art. 430 Cod de procedură penală, fapt ce echivalează cu nemotivarea recursurilor în sensul art. 427 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2018, recursurile ordinare au fost admise, casată total decizia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, de către instanța de apel, cercetarea judecătorească nu a fost efectuată sau dacă a fost efectuată nu a fost consemnată, respectiv probele nu au fost citite în ședința de judecată și nu au fost indicate în procesul verbal, însă, în hotărârea adoptată, instanța de apel în motivarea soluției sale a reținut ca probe, ce au stat la baza concluziei de condamnare: *„declarațiile martorilor Șveț M., Crivoi A., Rusu A., Gonțear I., Zabolotnii S., date în prima instanță, precum și materialele dosarului cum ar fi: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26 februarie 2014, (f.d. 10-14 v. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 31 din 04 aprilie 2014 (f.d. 51-55 v. I), probe examinate în ședința de judecată”*, în asemenea circumstanțe este afectată obiectivitatea analizei probelor menționate, ce au stat la baza concluziei de condamnare a inculpatului, cu încălcarea principiilor contradictorialității în procesul penal și libera apreciere a probelor, prevăzute la art. 24 și respectiv 27 Cod de procedură penală, precum și a dreptului la apărare, și în general al soluționării fondului apelului, or potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Astfel, instanța de recurs a statuat că, decizia instanței de apel în cauza dată, **este afectată de erori de procedură în partea ce ține de verificarea declarațiilor și probelor materiale examinate în prima instanță, respectiv nu a fost efectuat corespunzător un control în fapt al apelului declarat**, ce ar putea avea și consecințe de drept, ceea ce este incident cazului de casare semnalat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

8.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției aduse lui Leah Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi:

vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei.

Astfel, instanța de apel a menționat că vina inculpatului Leah Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, și-a găsit confirmare prin declarațiile succesoriului legal a părții-vătămate Goncear Dina, prin declarațiile martorilor Șveț Mihail, Goncear Iurii, Uvarova Natalia, Zabolotnîi Serghei, Crivoi Alexandru și Rusu Angela, cât și prin documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale.

Mai mult, instanța de apel a mai menționat că însăși inculpatul a confirmat că i-a aplicat lovituri victimei. Inculpatul nu a negat faptul că a trecut în seara zilei de 25.02.2014 pe lângă casa părții vătămate și a avut un conflict cu acesta, negând însă faptul că i-a aplicat lovituri cu pumnii, explicând că doar l-a îmbrâncit pe Ceban Ivan. În acest sens prima instanță întemeiat a reținut, că urmează a fi apreciate critic aceste declarații ale inculpatului. Or, relevante la caz sunt declarațiile date de inculpat, în prezența avocatului, la urmărirea penală, unde acesta a recunoscut pe deplin faptul maltratării lui Ceban Ivan, totodată, fiind audiat în calitate de învinuit, Leah Petru a declarat, că vina în cele incriminate o recunoaște, se căiește sincer de cele săvârșite și susține declarațiile date anterior în timpul audierii în calitate de bănuit.

Instanța de apel a respins argumentele apelanților privind lipsa laturii subiective a infracțiunii în acțiunile inculpatului, indicând că din cumulul de probe acumulate și anexate la materialele cauzei incontestabil reiese prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv latura subiectivă, or, prin probele administrate și cercetate în instanța de apel se confirmă, că inculpatul intenționat a aplicat lovituri cu pumnul peste capul și fața părții vătămate, astfel, acțiunile inculpatului se caracterizează prin intenție directă față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare. Inculpatul putea să considere că nu aplică lovituri puternice victimei, însă ca rezultat a acestor lovituri a survenit decesul victimei.

La fel, instanța de apel a respins și argumentele apelanților, precum că în cadrul urmăririi penale au fost comise încălcări procedurale, menționând că, încălcările la care face referire partea apărării nu afectează în nici un mod încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, precum și nu îl dezvinovățesc pe acesta, mai mult, în cadrul prezentării materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului, aceștia au luat cunoștință cu materialele cauzei, inclusiv cu ordonanța de punere sub învinuire, fiind astfel informați despre învinuirea adusă inculpatului, totodată la prezentarea materialelor dosarului aceștia au declarat că obiecții, cereri și demersuri nu au. Totuși, inculpatului Leah Petru i-a fost înmănată ordonanța de punere sub învinuire, nefiind astfel încălcate drepturile acestuia.

Mai mult, instanța de apel nu a acceptat argumentele apelanțului referitor la abaterile de la normele procedurale ce au fost precum că admise de procuror și care

precum că ar afecta probele acușării în susținerea învinuirii aduse inculpatului. Invocând prezența de efecte de compromitere a probelor în legătură cu acele acțiuni procedurale efectuate în faza urmării penale, avocatul, precum și inculpatul nu au fost lipsiți de posibilitatea de a acționa în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală, adică să contesteze hotărârile și acțiunile procurorului, care ar fi afectat drepturile prevăzute de lege a inculpatului. La faza urmării penale, inculpatul și apărătorul lui nu au atacat cu plângeri în modul stabilit de lege actele procedurale respective. Iar potrivit încheierii judecătorului de instrucție a judecătoriei Ocnița din 11.05.2016 (f.d. 203, v. I) – plângerea avocatului Lunga în interesele lui Leah Pentru privind dezacordul cu punerea lui Leah Pentru sub învinuire pe art. 151 alin. (4) Cod penal, a fost respinsă ca neîntemeiată, adică încălcări procesuale nu au fost depistate.

9. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

9.1 Avocatul Lunga Galina în numele inculpatului la 22.11.2018 și la 19.12.2018, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și a sentinței cu emiterea unei sentințe de achitare, pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocând că acțiunilor inculpatului Leah Petru li s-a dat o încadrare juridică greșită și argumente similare cu cele indicate în recursurile inculpatului (pct. 5 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- nici în cadrul urmării penale, nici în instanța de judecată nu a fost dovedită intenția inculpatului de a-i provoca părții vătămate leziuni corporale;

- solicită să fie apreciate critic depozițiile reprezentantei părții vătămate Gonciar Dina, martorilor Rusu Angela și Crivoi Alexandr;

- inculpatul a explicat că s-a adresat către martor cu întrebarea cum să se aproprie de partea vătămată, pentru a-i povesti ce s-a întâmplat în acea noapte;

- instanța de apel a menționat că acțiunile lui Leah Petru, pe deplin se încadrează în componența infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, iar în componența infracțiunii imputate inculpatului, indicii – de două sau mai multe persoane, lipsesc, or inculpatul nu a fost acuzat în comiterea faptei împreună cu cineva;

9.2 Inculpatul Leah Petru, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei și a sentinței cu emiterea unei sentințe de achitare, pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocând argumente similare cu cele indicate în recursurile avocatului Lunga Galina (pct. 9.1 din prezenta decizie).

10. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, a solicitat declararea recursurilor inadmisibile ca vădit neîntemeiate cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

Totodată a atenționat că recurenții își motivează recursurile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

11.1 Cu referire la recursurile ordinare declarate de către avocatul Lunga Galina în numele inculpatului:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursurilor ordinare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și acțiunilor inculpatului li s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel”, și motivele în susținerea acestui temei referitoare la faptul că instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor precum că în cadrul urmăririi penale au fost comise un șir de încălcări grave de procedură penală, Colegiul penal le apreciază critic, or, instanța de recurs constată că instanța de apel în decizia sa (f.d. 169 - 170 v. II) s-a expus asupra acestor motive, motivare pe care Colegiul penal o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal a mai constatat că și temeiul indicat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală în sensul că „nu au fost întrunite elementele

infracțiunii” și motivele în susținerea acestui temei, tot nu pot fi acceptate, or, și aceste motive au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 48 - 50 v. II) și în decizia adoptată (f.d. 164 – 169 v.II), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO.

În acest sens, Colegiul penal ține să menționeze că inculpatul fiind audiat în cadrul urmăririi penal (f.d. 102 v.I) a recunoscut vina în cele incriminate și s-a căit sincer, mai mult, instanța de recurs indică ca probă decisivă și declarațiile succesului legal al părții vătămate Goncear Dina date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, care a indicat (f.d. 37 v.II) că, „o persoană străină s-a apropiat de inculpat și l-a întrebat ce s-a întâmplat, inculpatul comunicându-i: *„I-am ucis pe unul și am să ucid și pe altul”*, acestea fiind spuse de inculpat după ce a bătut-o în stradă pe fiica sa”.

Cât ține de solicitarea recurentului că declarațiile succesului părții vătămate Goncear Dina, martorilor Rusu Angela și Crivoi Alexandr să fie apreciate critic, Colegiul penal nu identifică nici un temei pentru a accepta solicitarea, or, recurentul nu a indicat careva motive plauzibile și întemeiate în susținerea acestei solicitări, mai mult, Colegiul penal conchide că declarațiile succesului legal al părții vătămate Goncear Dina, martorilor Rusu Angela și Crivoi Alexandr, coroborează între ele și cu probele din dosar, au fost menținute pe tot parcursul procesului penal, ne fiind modificate sau combătute.

Mai mult, din textul recursurilor se evidențiază că recurentul î-și motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în acest sens Colegiul penal statuează că motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul recurentului precum că „instanța de apel a menționat că acțiunile lui Leah Petru, pe deplin se încadrează în componența infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, iar în componența infracțiunii imputate inculpatului, indicii – de două sau mai multe persoane, lipsesc, or inculpatul nu a fost acuzat în comiterea faptei împreună cu cineva”, Colegiul penal conchide că aceasta este o eroare materială evidentă a instanței de apel, or, aceasta a indicat în partea descriptivă și în partea dispozitivă că se menține sentința fără modificări, adică cu calificarea infracțiunii săvârșită de inculpat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal – „vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul victimei”.

11.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpat în care a indicat temeiuri și argumente similare cu cele descrise în recursul declarat de către avocatul Lunga Galina în numele inculpatului (pct. 9.1 din prezenta decizie), Colegiul penal indică că instanța de recurs s-a expus pe aceste argumente în

punctul 11.1 a prezentei decizii, care sunt valabile și în privința recursului înaintat de către inculpatul Leah Petru.

Astfel, recursul urmează a fi declarat ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

12. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi declarate inadmisibile fiind vădit neîntemeiate.

13. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lunga Galina în numele inculpatului și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Leah Petru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 martie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor